

door Herman Michiel
15 oktober 2020

Niemand kan beweren dat de Europese Unie (EU) niet bezig is met het klimaat, en er is geen andere wereldspeler die zich duidelijker uitspreekt voor een vlugge afbouw van de fossiele energiesector en voor een transitie naar duurzame energie. Maar handelt de EU ook consequent om haar ambities als 'klimaatkampioen' waar te maken? Talrijke voorbeelden ¹ tonen aan dat het Europees beleid sterk bepaald wordt door de belangen van de private sector, ten nadele van de klimaatambities. Ook de gevleugelde verklaringen van onze nationale politici staan vaak [in schril contrast](#) met de bereikte resultaten. Het viel me onlangs nog op dat [Iratxe García](#), fractieleider van de sociaaldemocraten in het Europees parlement, in verband met de mogelijkheden van Afrika voor wat betreft de productie van hernieuwbare energie het niet alleen had over de vele uren zonneshijn, maar ook over "de grote hoeveelheden *natuurlijk gas*", wat nochtans een fossiele brandstof is.

Aan de dubieuze kanten van het Europees klimaatbeleid wijdden onderzoekjournalisten van *Investigate Europe* een interessante studie, zie [The Gas Trap: how Europe is investing €100bn in fossil fuel infrastructure](#) en [Europe in the Gas Trap](#). Hieronder enkele bevindingen uit het onderzoek.

- Er is voor 104 miljard € aan nieuwe gasprojecten gepland;
- de capaciteit voor LNG-terminals (vloeibaar gas) wordt met 54% verhoogd;
- er worden 13.000 km nieuwe pijplijnen voorzien;
- er zijn 32 gasprojecten die in aanmerking komen voor Europese financiering;
- van een aantal projecten, ten bedrage van 29 miljard €, is te vrezen dat ze totaal overbodig zullen zijn. Zo is momenteel [maar de goeie helft](#) van de bestaande LNG-infrastructuur in gebruik.
- De gasprojecten werden ook goedgekeurd door het Europees Parlement, maar dit kon zich enkel uitspreken over een globaal pakket van 149 projecten; het verwerpen ervan zou ook duurzame projecten in het gedrang gebracht of vertraagd hebben.

Investigate Europe vraagt zich ook af hoe de 'klimaatkampioen' zo iets kan toelaten. Het antwoord is "een mix van massale invloed van lobbying, geopolitieke competitie en economische afhankelijkheden over heel Europa". De lobbywaakhond Corporate Europe Observatory (CEO) telde gemiddeld [twee vergaderingen per week van de fossiele industrilobby](#) tijdens de eerste 100 dagen van de nieuwe Europese Commissie; de sector zou een kwart miljard euro geïnvesteerd hebben in haar lobbywerk in het voorbije decennium... De sector heeft haar strategie ook aangepast en stelt gas voor als alternatief voor steenkool; de infrastructuur zou later ook bruikbaar zijn voor waterstof, een argument dat ook door [Green Deal commissaris Timmermans](#) gehanteerd wordt. Het lijkt er soms wel op dat de fossiele sector zich bekeerd heeft tot het kamp van de duurzaamheid, maar hun propaganda moet met de grootste argwaan bekeken worden. Met praatjes kan men er in slagen de CO2 naar beneden te halen terwijl de productie van fossiele brandstof omhoog gaat; men zal wel wat geld in een fonds stoppen om bomen te planten, liefst ergens in Afrika.

Met de vele uren zonneshijn is dat natuurlijk een economisch optimale keuze...

Dit delen:

Facebook

Twitter

Voetnoten

-
1. Zie onder andere [Wat schuilt achter het Energiecharterverdrag?](#), [Moet er nog gas zijn?](#) , [Het EU-herstelprogramma vs. de Europese Green Deal](#)
-